

[Justitsministeren]

indgrebet er nødvendigt for at redde kvindens liv.

Efter min opfattelse er der ikke godtgjort noget behov for en sådan begrænsning af lægernes kompetence. Der er på årsplan meget få aborter, der foretages under henvisning til dette medicinske kriterium. Som jeg allerede har redegjort for, var tallet altså 15 i 1990. I nogle af disse 15 tilfælde foretoges indgrebet for at afværge fare for kvindens liv, altså tilfælde, hvor der måske også efter de kriterier, som Kristeligt Folkeparti foreslår, ville kunne foretages abort uden samrådstilladelse. Vi taler altså om mindre end 15 tilfælde om året, hvor lægerne i dag tillader abort på grund af kvindens dårlige helbredstilstand, og hvor forslagsstillerne ønsker kompetencen overført til samråd.

Sundhedsministeriet har oplyst, at de aborter, der foretoges uden samrådstilladelse i 1990 på grund af kvindens dårlige helbredstilstand, bl.a. drejede sig om tilfælde af ondartede kræftlidelser, hjertesygdomme, alvorlige komplikationer i selve svangerskabet og tilfælde, hvor kvinden var psykotisk.

Jeg vil godt gentage, at forslagsstillerne efter min opfattelse ikke har godtgjort noget behov for den ændring, de foreslår. De oplysninger, som jeg er fremkommet med henholdsvis om antallet af aborter efter det medicinske kriterium og om de sygdomstilfælde, hvor aborttilladelse er givet, kan heller ikke begrunde den ændring, der foreslås.

Kristeligt Folkeparti synes efter bemærkningerne til forslaget at mene, at en læge alene på baggrund af en mistanke om misdannelser hos barnet kan foretage en abort efter 12. svangerskabsuge uden samrådstilladelse, men det er ikke rigtigt. Den lægelige indikation efter § 2 vedrører alene hensynet til kvinden. Ønskes der en abort under henvisning til, at der er fare for, at barnet vil få en alvorlig legemlig eller sjælelig lidelse, er det et spørgsmål, der afgøres af samrådet. I 1990 blev der efter samrådstilladelse foretaget ca. 80 indgreb med denne begrundelse.

Lad mig til sidst vedrørende dette punkt oplyse, at jeg har indhentet en udtalelse fra Ankenævnet vedrørende Svangerskabsafbrydelse, der heller ikke mener, at der er behov for en ændring, som det foreslås.

Med hensyn til det andet punkt i forslaget, vedrørende udvidelsen af antallet af medlem-

mer i samrådene, er det sådan, at disse i øjeblikket består af tre medlemmer, hvoraf den ene har en juridisk eller social uddannelse og de to øvrige er speciallæger. Også ved ankenævnets behandling af sagerne deltager tre medlemmer, og her er der krav om, at det ikke-lægelige medlem skal være jurist.

Efter forslaget skal antallet af medlemmer i samråd og ankenævn udvides til fem. Det foreslår Kristeligt Folkeparti, og man siger, at de to nye medlemmer skal udpeges af amtsrådet og skal have dokumenteret en særlig indsigt i de etiske og menneskelige spørgsmål, foretagelse af en abort rejser. Jeg mener ikke, at der er behov for en sådan udvidelse. Når samrådene træffer deres afgørelser, sker det efter lovens § 3, der opregner nogle nærmere angivne betingelser for, at abort tillades, og disse betingelser er helt overvejende af medicinsk, juridisk og social karakter, og derfor er der ikke behov for at udvide disse organer med den foreslåede sagkundskab.

Man skal også i den forbindelse være opmærksom på, at medlemmerne i både samrådet og ankenævnet har en vetoet, idet tilladelse til abort kræver enstemmighed, og det må nødvendigvis ses i sammenhæng med det vage og løse kriterium, hvor man siger: »... dokumenterer en særlig indsigt i etiske og menneskelige spørgsmål«. Det er altså efter forslaget det kriterium, som disse ekstra medlemmer skal udpeges efter.

Jeg mener, det vil skabe usikkerhed, når vi ikke rigtig ved, hvad det er for mennesker, vi udstyret med vetoet, og ankenævnet mener heller ikke, at der er dokumenteret noget behov for en sådan udvidelse.

Med hensyn til det sidste punkt i forslaget, om en udvidelse af den obligatoriske vejledning, følger det af de gældende regler, at kvinden, forinden aborten foretages, skal gøres opmærksom på, at hun hos amtskommunen kan få vejledning om de muligheder, der foreligger for støtte til gennemførelsen af svangerskabet og for støtte efter barnets fødsel.

Forslaget fra Kristeligt Folkeparti vil medføre en obligatorisk vejledning, og det vil således for kvinderne være en betingelse for at kunne få foretaget en abort, at de har deltaget i en vejledning på kommunen.

Jeg mener ikke, at der er behov for, at en abortsøgende kvinde skal tvinges til at gen-